



## МАКЕДОНСКАТА САГА

"Оти секој, кој е роден од Бога, го победува светот; и оваа победа што го победи светот - верата наша", порача преку соборното послание Светиот Апостол Павле, кој во Македонија ја донесе верата наша рисјанска.

А, Македонците низ историјата водеа многу битки, славеа многу победи...

Но, навидум ни се наметнува прашањето дека можеби со текот на времето по малку забораваме на посланието на Светиот Апостол Павле, па моравме да дојдеме до оваа незавидна позиција, кога мораме да се думаме за она најсуштинското - нашето име насушно кое Бог ни го дал, па низ век и векови гордо си го носиме.

Болно е кога некој се обидува македонската држава да ја смета како творба на Јосип Броз Тито, сметајќи дека нашата историја датира од тој - Титовиот период. Но, тоа никогаш не било така, туку напротив нашата држава има своја историја уште од времето на Филип и Големиот Александар Македонски. Во генот на македонскиот народ е да ги надминува проблемите, пречките, тешкотиите низ историјата...

Нè делеле, нè мачеле, нè побугарчувале, погрчувале, посрбувале и што ли уште не. Но, Македонците секогаш опстанале, онака како што мајка ги родила. Да бидат и да се чувствуваат како Македонци. Ни помалку, ни повеќе, ами горди Македонци, со свое минато, славна историја со Александар Македонски и најголемата македонска фаланга, со свои корени, традиција, култура, но и со своја иднина која никој никогаш не смее да ни ја засени. А велат колку песок има во нашето Охридско Езеро толку и нè има нас Македонците, секаде низ светот.

Кога сите Македонци каде и да се на Земјината топка, во Австралија, Канада, Америка, Европа... би дејствувале со една мисла, една цел за доброто на мајката Македонија, тогаш визијата на борците за македонската кауза ќе има своја цел и суштина. Лоби групата на Македонците од светот за Македонија може да стори многу, особено во овие моменти кога се води психолошка, пред сè, Интернет војна низ која се валкаат нашето гордо име и нашата славна историја.

За момент да се потсетиме и на четврти мај 1903 година кога еден голем човек од Македонија во предвечерието на Илинденското востание крвнички беше убиен. Да се сетиме на големиот деец, мислител, борец, пред сè, Македонец - Гоце Делчев, кој својот живот несебично го даде за мајка Македонија. За оваа наша денешна слобода, за светлото сонце над Македонија. Нека почива во мир и секогаш нека остане светло жарче во срцето на вистинските Македонци. Нека ги бодри и нека им биде визија за Македонија, таква каква што Делчев војвода ја посакуваше.

Неговата визија нека биде порака до Македонецот:

"Македонија има свои интереси и своја политика. Тие им припаѓаат на сите Македонци. Оној што сака да работи на присоединувањето на Македонија кон Бугарија, Грција или Србија, тој може да се смета за добар Бугарин, Грк или Србин, но не и за добар Македонец".

Но, наместо да се поклонуваме на туѓите херои и да градиме споменици за комунистот Броз Тито, редно е да градиме споменици за нашите херои, за нашите јунаци, војводи, комити, кои храбро гинеа за Македонија. Да ставиме крај на тоа нашите историски личности, творците на македонската самобитност да бидат обележје на некој друг град, на некоја друга држава.

Неодамна, поточно на деветти мај Македонија го прослави денот на победата над злото, Денот на победата над фашизмот. Суровата Втора светска војна која зеде околу 40 милиони човечки животи. Но, дали ја научивме пораката, дали сфативме и разбравме дека само добрината, човечноста, демократијата е вистинската насока на цивилизацијата. Во време кога ја славиме победата над нацизмот, за жал, во некои делови на нашата мајка Македонија никнуваат споменици, обележја кои го слават неофашизмот, кои го слават постоењето и злото на балистичките сили во Македонија. Дали е можно?! Во време кога Европа треба да се обедини како една и да се разурнат сите национални страсти, поделби, граници, суети, сепак некој некаде гради култ на неофашизмот! Како и да е, Македонија гордо го одбележа Денот на Европа и Денот над победата над фашизмот. Денот на Европа кој всушност подразбира ера на нова Европа, која ќе биде комплетирана тогаш кога и Западен Балкан ќе се интегрира во европското семејство.

Останува нашава мајка Македонија да ја направиме убаво и пристojно место за живеење. Место каде секој ќе има парче леб, место каде сиромаштија, криза, невработеност и другите негативни работи ќе немаат свое место. Македонија да биде место каде со гордост може да се нарекуваш Македонец, без разлика дали си во Западна или, пак, во Источна Македонија. Македонија која гордо ќе го носи своето име, онака како што се нарекувала уште од времето на Големиот Александар, кој не случајно го нарекле Македонски.

Само единствени и обединети Македонците можат да бидат достоинствени наследници на своите горди предци, Александар, Филип, Самуил, Делчев, Карев, Ченто...

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски